

● Schutters van de St.-Jozef en leden van de Rimburgse vriendenclub met de metalen kamers. Rechtsvoor Albert Verreck en rechtsachter Men Admiraal.

Foto: FRANS R.

Collectie oud-strijders naar schutterij Rimburg

'Kamerschietsen lijkt op afsteken vuurwerk'

DOOR FERDI SCHROOTEN

UBACH OVER WORMS - „Toen we een vergunning aanvroegen om kruit te mogen ontsteken, dacht een ambtenaar dat we onze woonkamer wilden opblazen.”

Lachend legt voorzitter Pelzer van de Waubachse schutterij St.-Jozef uit dat kamerschietsen een Zuidlimburgse traditie is die helemaal niks te maken heeft met woonkamers. Zoals veel mensen denken.

„Eigenlijk is het te vergelijken met het afsteken van vuurwerk, dat doe je ook als je iets te vieren hebt.” Hij zet een grote metalen cilinder op tafel met een gat erin van dik anderhalve centimeter doorsnede.

„Je kunt een kamer het best vergelijken met een kanon. Alleen is een kamer kleiner en zit er geen kogel in,” verklaart Men Admiraal, expert op het gebied van de donderbussen. Hij wijst naar het kleine gaatje onder aan de zijkant van de buis.

„Bij het laden duwen we hier altijd een klein stukje papier in.

Vervolgens gooien we door de loop het kruit naar binnen en daar bovenop komt wat zilverpapier en zand. Als we nu het stukje papier uit de voet van de cilinder trekken, valt er een klein beetje kruit door het gaatje naar buiten. Dat is de ontsteking.”

Om ongelukken te voorkomen, leggen de kamerschieters altijd een kruispoor van enkele meters tot aan de cilinder. „Behal-

overlevering gaat een verschijning van God vaak gepaard met donder en bliksem,” verklaart schutterijvoorzitter Pelzer.

Vandaar de donderbussen tijdens een processie: de knallen attenderen de gelovigen op de aanwezigheid van God.

Tegenwoordig worden de kamers van de schutterij niet meer alleen gebruikt bij religieuze

ontmoeting op zaterdag

ve als het regent,” zegt Men. „Dan zet ik de buis op een bier-viltje en steek ik de ontsteking aan met een lange, aan het uiteinde brandende stok.”

Donderslag

Al jaren ontsteekt schutterij St.-Jozef bij speciale gebeurtenissen een paar kamers. „Als er bijvoorbeeld een processie is, dan knallen we zes keer aan het begin, zes keer op het eind en nog eens drie maal bij het rustaltaar. In feite boots je met zo'n knal een donderslag na. En volgens de

lectie uitgebreid met nog negentien exemplaren van 'Vrienden van de St.-Jozef' uit Rimburg. De vrienden heeft de cilinders al een tijdje bezit, maar gebruikt nooit.

Bankwerkers

„De kamers zijn gemaakt door Rimburgse oud-strijders,” duidelijkt Albert Verreck, van de kapelvrienden. „Een van hen waren bankwerkers van de staatsmijnen. De cilinders maakten ze na het werk van valmateriaal. Meestal gebruikten ze daarvoor oude assen van lenwagentjes. Een kwestie van zagen en uitboren.”

Uit dankbaarheid dat ze twintig heelhuids uit de overtuiging terugkeerden, bouwden de strijders een kapel. Daar hielden ze elk jaar onder andere een lichtprocessie en een vierdaagse herdenking. Inmiddels is die traditie overgenomen door de 140 leden van de vriendenclub, waarvan ook de nabestaanden van de oud-strijders lid

„Alleen het schieten met de kamers doen we niet meer. Om die traditie niet verloren te laten gaan, dragen we onze negeerde donderbussen zondag over naar schutterij St.-Jozef. Schutterij zijn nou eenmaal de aangewezen personen om te schieten,” klinkt de uitleg van Verreck.

De officiële overdracht van de kamers vindt plaats zondagmiddag 12.30 uur in café 'Achter de ven' in Waubach. Voorafgaand aan de overdracht is er een optocht door de gemeente

Op het moment beschikt de schutterij over twintig kamers. Komende zondag wordt de col-